

# Παράκληση Οσίου Μελετίου του Νέου



Ευλογήσαντος του Ιερέως. Ψαλμός ρμβ´ (142)

Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν ´ ευλογημένος ο ερχόμενος έν ονόματι Κυρίου.  
[4].

Ήχος δ´. ( Ο υψωθείς εν τω Σταυρώ)

Ως εν ασκήσει ιερά διαλάμπας, του Παρακλήτου εισεδέξω την χάριν, ηγιασμένε Όσιε Μελέτιε, όθεν πάσης λύτρωσαι, επηρείας και βλάβης, την παρούσαν ποιμνην σου, ως αυτής αντιλήπτωρ, και πάσιν αίτει θείον ιλασμόν, τοις προσιούσι, πιστώς τη πρεσβεία σου.

Δόξα πατρί... «Απολυτίκιον». Ήχος α´ (Της ερήμου πολίτης)

Εξ´ Εώας εκλάμπας ως πολύφωτος ήλιος, και εν Μυουπόλει ασκήσας θεοφόρε Μελέτιε, λαμπρύνεις την Ελλάδα τω φωτί, των θείων αρετών σου αληθώς. Δια τούτο ως προστάτην θερμόν, τιμώνμεν σε κραυγάζοντες, δόξα τω δεδωκότι σοι ισχύν, δόξα τω σε στεφανώσαντι, δόξα τω ενεργούντι δια σου, πάσιν ιάματα.

Και νύν «Θεοτοκίον»

Ου σιωπήσομεν, ποτέ, Θεοτόκε, τας δυναστείας Σου λαλείν οι ανάξιοι, εί μη γαρ Συ προίστασο πρεσβέβουσα, τις ημάς ερρύσατο, εκ τοσοούτων κινδύνων: Τις δε διεφύλαξεν εως νύν ελευθέρους: Ούκ αποστώμεν, Δέσποινα , εκ Σου, σους γαρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινών.

## Ψαλμός Ν´ (50)

Ωδή α´ (Ήχος πλ δ´ ). «Υγράν διοδεύσας....»

Τρυφής απολαύων της υπέρ νού, Μελέτιε Πάτερ, πάσης λύτρωσαι απειλής, ταις σαις ικεσίαις προς τον Κτίστην, τους αδιστάκτω ψυχή προσιόντας σοι.

Ηλίου ακτίσι του νοητού, λαμπόμενος Πάτερ, των παθών μου τον σκοτασμόν, ταις σαις αποδίωξον πρεσβείαις, και αρετών τω φωτί με καταύγασον.

Ναμάτων πληρούμενος μυστικών, επόμβρησον Πάτερ, θείας χάριτος γλυκασμόν, Μελέτιε ταύτη τη Μονή σου, ανακειμένη θερμώς τη πρεσβεία σου.

Θεοτοκίον.

Δοχείον πολύφωτον του Θεού, Κεχαριτωμένη, Παντευλόγητε Μαριάμ, φωτί σου αύλω του νοός μου, την σκοτομήνην απέλασον δέομαι.

Ωδή γ´. «Ουρανίας αφίδος....»

Εποπτεύον μη πάυση, ως συμπαθής Όσιε, εκ των ουρανίων αφίδων, ταύτην την Μάνδρα σου, αεί δωρούμενος, ημίν τοις τέκνοις σου Πάτερ, τα της προστασίας σου, θεία δωρήματα.

Συστροφής και μανίας, του πονηρού όφεως, λύτρωσαι ημάς θεοφόρε, ταις ικεσίαις σου, και δίδου δύναμιν, ημίν βαδίζειν αμέμπτως. τρίβον την σωτήριον, Πάτερ Μελέτιε.

Καθελών την απάτην, του δυσμενούς Όσιε, πλήρης χαρισμάτων εδείχθης, του θείου Πνεύματος, όθεν χαρίτωση, ημών τον νούν και καρδίαν, και πάσης νωθρότητος, ημάς απάλλαξον.

Θεοτοκίον.

Εξ´ αγνών σου αιμάτων, ο του παντός αίτιος, σάρκα προσλαβών ασυγχύτως, ημάς εθέωσε, Κόρη Πανάμωμε, όθεν ημάς θείω φόβω, κάθαρον δεόμεθα, πάσης φαυλότητος.

Διάσωσον Πάτερ Μελέτιε πάσης ημάς ανάγκης, και μανίας του χαλεπού κοσμοκράτορος, ταις προς Ψριστόν ικεσίαις σου θεοφόρε.

Επίβλεψον εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν και ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Τροπάριο. Πρεσβείαν θερμήν.

Προστάτης ημών, και μέγα καταφύγιον, και πρέσβυς θερμός, υπάρχων προς τον

Κύριον, Μελέτιε μακάριε, μη ελλείπης παρέχειν εκάστοτε, απαλλαγὴν ἡμῖν πάσης φθοράς, και λύσιν πταισμάτων ταις πρεσβείαις σου.

Ωδή δ'. «Εισακήκοα Κύριε....»

Πάσης βλάβης και θλίψεως, και επιφορώ δεινών του αλάστορος, ασινή ταύτην την ποιμνην σου, Όσιε Μελέτιε διάσωζε.

Εντολών του Θεού ἡμῶν, την οδόν οδεύειν ἡμάς ενίσχυσον, ως αν μέτοχοι γενώμεθα, της ζωής της κρείττονος Μελέτιε.

Ως πατήρ συμπαθέστατος, και υφηγητής ἡμῶν ενθεώτατος, προς αγάπην αναπτέρωσον, του Χριστού τον νούν ἡμῶν Μελέτιε.

Θεοτοκίον.

Πολυτρόπως παρώργισα, τον Υιόν σου Κόρη τον φιλέσπλαχνον, αλλά τούτον εξιλέωσαι, τω συστήνω Δέσποινα ικέτη σου.

Ωδή ε' «Φώτισον ἡμάς....»

Άνωθεν ἡμῖν, την ταχείαν σου αντίληψιν, αεί δίδου ώ Μελέτιε σοφέ, και παθῶν ἡμῶν κατεύνασον τον τάραχον.

Ταύτην την Μονήν, ἦνπερ πάλαι συνεκρότησας, δείξον Πάτερ ώσπερ κήπον ευθαλή, αρετῶν καλλιεργούσαν τα βλαστήματα.

Έπιδε ἡμῖν, ιλαρώ σου Πάτερ όμματι, και θεράπευσον τα τραύματα ἡμῶν, της ψυχής ομού και σώματος δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ρύπων χαλεπῶν, την ψυχὴν μου αποκάθαρων, ραντισμοίς των μητρικῶν σου οικτιρμῶν, και μετάνοιάν μοι δος Παρθένε Άχραντε.

Ωδή στ'. «Την δέησιν, εκχεώ..»

Ποιμαίνειν, των αρετῶν επί χλόην, αοράτως μη ελλείπης παμμάκαρ, την λογικήν ταύτην ποιμνην σου Πάτερ, την αφορώσαν προς σε μετά πίστεως, οία ποιμήν ἡμῶν καλός, θεοφόρε Μελέτιε Όσιε.

Οσίως, ευαρεστήσας Κυρίω, εγκρατεία και συντόνω ασκήσει, ταις των Αγγέλων συνήφθης χορείαις, θαυματουργέ θεοφόρε Μελέτιε, μεθ' ων ικέτευε ἡμάς, της δαιμόνων λυτρούσθαι κακώσεως.

Ιάσεις, παντοδαπὰς αναβλύζων, δωρεά του Παρακλήτου τη θεία, τα της ψυχής ἡμῶν ίασαι πάθη, και τας πικράς αλγηδόνας του σώματος, και αίτησαι παρά

Χριστού, των παισμάτων την λύσιν Μελέτιε.

Θεοτοκίον.

Μαρία, θεοχαρίτωτε Κόρη, η Θεόν ανερμηνεύτως τεκούσα, και της αρχαίας  
αράς ρυσαμένη, τη ση αφράστω κυήσει τον άνθρωπον, της χαλεπής επιβουλής,  
του εχθρού την καρδίαν μου λύτρωσαι.

Διάσωσον Πάτερ Μελέτιε πάσης ημάς ανάγκης, και μανίας του χαλεπού  
κοσμοκράτορος, ταις προς Ψριστόν ικεσίαις σου θεοφόρε.

Άχραντε, η δια λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως, επ' εσχάτων των ημερών  
τεκούσα, δυσώπησον, ως έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

«Κοντάκιον»

Ως κοινωνός της αύλου λαμπρότητος, και αρωγόςημών θείος και έφορος, μη  
παύση Μελέτιε Όσιε, φιαφυλλάτειν την ποιμήνην σου άτρωτον, εκ πάσης κακίας  
του δράκοντος.

Προκείμενον: Τίμιος εναντίον Κυρίου, ο θάνατος του Οσίου Αυτού.

Στίχος: Μακάριος ανήρ ο φοβούμενος τον Κύριον...

«Ευαγγέλιον» Έκ του κατά Ματθαίον

Είπεν ο Κύριος τοις ευατού Μαθηταίς. Πάντα μοι παρεδόθη υπό του Πατρός  
μου, και ουδείς επιγινώσκει τον Υιόν, ειμή ο Πατήρ, ουδέ τον Πατέρα τις  
επιγινώσκει, ειμή ο Υιός, και ώ εάν βούληται ο Υιός αποκαλύψαι. Δεύτε προς με  
πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, καγώ αναπαύσω υμάς. Άρατε τον  
ζυγόν μου εφ' υμάς, και μάθετε απ' εμού, ότι πράος είμι, και ταπεινός τη  
καρδία, και ευρήσετε ανάπαυσιν ταις ψυχαίς υμών. Ο γαρ ζυγός μου χρηστός,  
και το φορτίον μου ελαφρόν έστιν.

Δόξα... Ταις του σου Οσίου...

Και νυν... Ταις της Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Στ.: Ελέησον με...

Κόσμου την τερπνότητα, ολοσχερώς απορρίψας, άγγελος εν σώματι, Όσιε  
Μελέτιε εχρημάτισας, και χοροίς ήνωσαι, τοις των Ασωμάτων, μεθ' ων  
πρέσβευε δεόμεθα, πάσης κακώσεως, και οδυνηρών περιστάσεων, και πόνων τε

και θλίψεων, και ασθενειών ημάς ρύεσθαι, και την των πταισμάτων, συγχώρησιν διδόναι εκ Θεού, τοις καταφεύγουσι πάντοτε, τη σεπτή πρεσβεία σου.

Ο Ιερεύς : Σώσον ο Θεός τον λαόν Σου....

Ωδή ζ'. «Οι εκ της Ιουδαίας»

Νοσημάτων παντοίων, και παθών ακαθάρτων ημάς απάλλαξον, και ρώσιν και υγείαν, χορήγει θεοφόρε, τοις εν πίστει κραυγάζουσιν, ο των Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Η αγία Μονή σου, εγκαυχάται θεόφρον τη προστασία σου, και πίστει προσιούσα, τη κάρα σου τη θεία, θείαν χάριν και έλεος, και ευφροσύνην ψυχής, Μελέτιε καρπούται.

Νεκρωθείς τη κακία, τη θερμή σου πρεσβεία Πάτερ προσέφυγον, και πίστει εκβοώ σοι. Ως την ζωήν των όλων, κεκτημένος Μελέτιε, τον Ζωοδότην Χριστόν, ζώωσον την ψυχήν μου.

Θεοτοκίον.

Γνώρισόν μοι Παρθένε, μετανοίας εισόδους τη ση χρηστότητι, ως αν της αμαρτίας, εκφύγω την απάτην, και ζωήν την αιώνιον, κληρονομήσω Αγνή, τη ση επιστασία.

Ωδή η' «Τον Βασιλέα...»

Έχει σε Πάτερ, τύπον και θείον ποιμένα, η θεόλεκτος Μονή σου Θεοφόρε, όθεν και προστρέχει, αεί τη ση πρεσβεία.

Ρείθροις αύλοις, της προστασίας σου Πάτερ, των παθών ημών κατάσβεσον την φλόγα, ως της απαθείας, πλουτήσωμεν την χάριν.

Άπας προσπίπτων, τη παναγία σου κάρα, πάσης ρύεται χαμαιπετούς ρυνοίας, ανυμνολογών σε, Μελέτιε παμμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον, τον Θεόν Λόγον τεκούσα, της σαρκός ημών και της ψυχής τα πάθη, ίασαι Παρθένε, ως Μήτηρ του Σωτήρος.

Ωδή θ' «Κυρίως Θεοτόκον...»

Ιλύος ημάς ρύσαι, της εξ' αμαρτίας, ταις προς Θεόν σου πρεσβείαις Μελέτιε, και προς οδόν σωτηρίας, ημάς κατεύθηνον.

Μανίας του Βελίαρ, άτρωτον συντήρει, την ιεράν σου Μονήν ώ Μελέτιε, ταύτην παρέχων απαύστως την ευλογίαν σου.

Οδύνης πάσης δίδου, ίασιν ταχείαν, κατά ψυχήν τε και σώμα Μελέτιε, τοις ευλαβώς προσφωνούσι την θείαν κλήσιν σου.

Θεοτοκίον.

Υψίστου χαίρε Μήτερ, Κεχαριτωμένη, χαίρε βροτών ασφαλές καταφύγιον, και σωτηρίας ψυχής μου και αγαλλίαμα.

Το «Άξιον εστίν» και τα ακόλουθα Μεγαλυνάρια  
Νόμων μελετήσας τον του Θεού, εκ παιδός ωράθης, δένδρον εύκαρπον αρετών,  
και της ισαγγέλου, ζωής κανών και τύπος, Μελέτιε τρισμάκαρ, Αγγέλων  
σύσκηνε.

Χαίροις εγκρατείας υπογραμμός, και λειμών ευώδης, απαθείας ως αληθώς,  
χαίροις υποφήτα, ασκητικών καμάτων, Μελέτιε θεράπον, Χριστού πανόλβιε.

Πτερωθείς αγάπη τη του Χριστού, εν όρει θεόφρον, Μυουπόλεως την ζωήν,  
ασκήσει συντόνω, και πόνοις εγκρατείας, Μελέτιε ανύσας, λαμπρώς δεδόξασαι.

Οίκον την καρδίαν σου και μονήν, Τριάδος τελέσας, Μονήν ήγειρας ιεράν, ην  
αεί συντήρει, εκ πάσης επηρείας, ως ταύτης ποιμενάρχης, Πάτερ Μελέτιε.

Ίδε τα σα τέκνα πίστει πολλή, εστώτα θεόφρον, τη ση κάρα τη ιερά, και  
τούτοις χορήγει, την πατρικήν σου χάριν, και των παθών την λύσιν, Πάτερ  
Μελέτιε.

Δέχου τας δεήσεις ημών αεί, και δίδου εκάστω, ευλογίαν σου την σεπτήν, και  
των προσιόντων, τη ευαγεί Μονή σου, πλήρωσον τας αιτήσεις, Πάτερ Μελέτιε.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η Δωδεκάς, οι  
Άγιοι Πάντες, μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις τω σωθήναι ημάς.

«Τρισάγιον».

«Απολυτίκον» Ήχος α' (Της ερήμου πολίτης)

Εξ' Εώας εκλάμπας ως πολύφωτος ήλιος, και εν Μυουπόλει ασκήσας θεοφόρε  
Μελέτιε, λαμπρύνεις την Ελλάδα τω φωτί, των θείων αρετών σου αληθώς. Δια  
τούτο ως προστάτην θερμόν, τιμώνμεν σε κραυγάζοντες, δόξα τω δεδωκότι σοι  
ισχύν, δόξα τω σε στεφανώσαντι, δόξα τω ενεργούντι δια σου, πάσιν ίάματα.

«Απόλυσις και ψάλλομεν τα εξής»

Ήχος β' (Ότε εκ του ξύλου)

Έχων παρρησίαν προς Χριστόν, ώ κατηκολούθησας πόθω, από νεότητος, Όσιε Μελέτιε, Αγγέλων σύσκηνε, εκτενώς καθικέτευε, υπέρ των εν πίστει, προσιόντων πάντοτε, τη προστασία σου, όπως πειρασμών και κινδύνων, και πολυειδών συμπτωμάτων, και παθών λαμβάνωμεν την λύτρωσιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τας δεήσεις των δούλων σου, και λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Την πάσαν ελπίδα μου, εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξον με υπό την σκέπην σου.

Δι' ευχών των Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.